

גילית

ראון
לזכר

ברשת וישב

בראשות הרה"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'יביע אומר'
וארגון 'ענפים'

מידה כנגד מידה

השיעור הגדול של חיינו

"וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען. אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רועה את אחיו בצאן... ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם" (בראשית לז, א-ב).

יוסף הצדיק היה ילד מיוחד. הגמרא מספרת שהיה גם יפה תואר וגם יפה מראה - יופי שאי אפשר להבין. הוא היה צדיק, היה חכם, אבל היה הולך לאבא שלו ואומר לו: "אבא, תראה, האחים מזלזלים בבני השפחות".

המדרש מספר לנו משהו מדהים. כשעם ישראל היו במצרים, המצרים התעללו בהם - "ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה" (שמות ב, כג). מלאכי השרת שואלים את הקדוש ברוך הוא: "רבונו של עולם, למה אתה עושה להם כך? אלו בנים של אברהם, יצחק ויעקב!" אמר להם הקדוש ברוך הוא: "כל מידותי בעולם הזה מידה כנגד מידה. אתם זלזלתם בבני השפחות? אני אהפוך אתכם בסופו של דבר, חלילה, לעבדים".

זו נקודה מאוד חשובה שאנשים מסתובבים כל היום ושואלים: למה קורה לי כך ולזה קורה ההפך? למה הוא מתחתן ויש לו נחת, ואני מתחתן ויש לי צער? למה לו יש מזומנים בקלות, ואני - "בזעת אפיך תאכל לחם"?

התשובה פשוטה: מידה כנגד מידה לא בטלה. הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו במידה כנגד מידה. אדם לפעמים מזלזל באנשים אחרים, אומר: "זה כך וההוא כך". ופתאום חוזר הביתה ואשתו מזלזלת בו. הוא לא מבין למה, "מה

עשיתי לה?" אומר לך הקדוש ברוך הוא: "אל תסתכל אלי! תסתכל על עצמך!"

וזה יכול להיות מאוד עם הילדים שלנו. הילד כשהוא קטן - הוא חלש, אין לו כח. האבא הוא גבר גיבור, והבן עושה בלגן. האבא מעניש אותו במכה. "בוא לבית הכנסת! בוא כבר, שובב!" הוא לא מפחד ממנו, הוא ילד קטן, מה יעשה לו?

מידה כנגד מידה. אתה גיבור, הוא חלש. אתה בא עליו? יום יבוא והילד הזה גם יהיה גיבור. הוא יגדל, דרכם של ילדים לגדול. יהיה לו פה להשיב, יהיה לו עוז פנים, יהיו לו ידיים חזקות. ויום אחד אתה לא מבין "למה הוא מתחצף אלי?" - מידה כנגד מידה!

אם אתה מתנהג במידת הרחמים - הקדוש ברוך הוא יתנהג איתך במידת הרחמים. מישוה עושה טעות כלפך, אתה רוצה להעניש אותו במקום, צורה, כועס. אומר לך הקדוש ברוך הוא: "אה, אתה גיבור? נתתי לך כח, נתתי לך פה, וזה מה שאתה עושה בו? יום יבוא וזה יבוא עליך חלילה".

מידה כנגד מידה בפרנסה - הרבה תלוי באופן שבו אתה מתנהג לכסף של אחרים. יעקב אבינו היה עובד במסירות נפש: "ואתנה ידעתי כי בכל כחי עבדתי את אביכן" (בראשית לא, ו). אם אתה תדקדק בממון חברך - ה' יתברך ידקדק בממון שלך. תהיה ישר, נקי כפיים ובר לבב.

לעולם אל תחסיר שקל של מישוה אחר בעולם. אתה תהיה ישר למישוה אחר בכסף שלו - ה' יתברך יתן ברכה בכסף שלך. תתן כבוד לאחרים - תקבל כבוד מאחרים. תן אהבה - תקבל אהבה. תתן שנאה - מי שמדבר לשון הרע, בסופו של דבר ידברו עליו.

השבטים הקדושים "זלזלו", וגם יוסף הצדיק - "ויבא דבתם רעה אל אביהם". הלך וסיפר לאביהם. מה קרה לו בסוף? אשת פוטיפר הוציאה עליו דיבה.

לכאורה יוסף עשה מעשה טוב! רק הלך לתקן. אתה רוצה לתקן? למה אתה הולך לאבא? תלך אליהם! אל תלך לאבא לספר. תלך לשבטים, תגיד להם: "מחילה מכבודכם, אסור לכם להתנהג כך לבני השפחות".

המידה כנגד מידה בסוף פגעה בשניהם: הוא הלך וסיפר - בסופו של דבר לכלכו עליו. הם הלכו וזלזלו - בסופו של דבר זלזלו בילדים שלהם. זה השיעור הגדול של החיים: כל מה שאנחנו עושים חוזר אלינו. אם נזרע טוב - נקצור טוב. אם נזרע רע - נקצור רע. זה חוק בלתי משתנה בעולם.

שבת שלום ומבורך!

03

מידי שבת
לא להפלות הבנים

02

משולחן רבינו
מכשירי שמיעה בשבת

06

רגע של סיפור
סגירת מעגלים

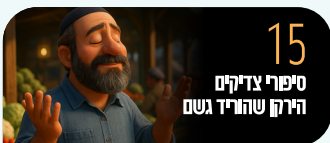
05

הרב יצחק פנור
אור בתוך החושך

14

פרשת שבוע לילדים
פרשת וישב

15

סיפור צדיקים
הירקן שהוריד גשם

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

יום-ט"א	ח'פ"ב	ז'ש"ב	כ"א
16:21	16:18	16:18	16:20*
17:12	17:09	17:09	17:11
17:44	17:39	17:40	17:45

בירושלים: לנהגים 40 דק' 16:00

מהרו להרשם >>>

03-8000-770

ישיבה לבחורים מתחזקים

גילאי 20-27

בראשות הרב יגאל כהן

בניין חדש ומפואר
ארוחות מפנקות
צוות חם ואוהב

ביחד נלמד תורה עם דרך ארץ ואהבת ישראל!

משלחן רבנו

לכבוד מו"ר הגאון המופלג ר' יגאל כהן שליט"א.

כבר תקופה שאני סובל מבעיית שמיעה, ולכן אני נצרך למכשיר

שמיעה ורציתי לשאול האם מותר בשבת להוריד המכשיר בלילה לפני השינה, ולהחזירו בבוקר או שהוא נחשב כמוקצה.

בתודה מראש מיכאל גבריאלי בת ים

לכבוד הר"ר מיכאל גבריאלי הי"ו. בת ים.

מה ששאלתם אודות טלטול מכשיר שמיעה בשבת הנני להשיב בקצרה. תחילה יש לציין שיש מהפוסקים שאסרו את השימוש במכונה שמיעה בשבת מכל וכל, עי' בשו"ת הלל אומר (סי' רט-רכ) משום דדמי לרמקול שאסור, אולם מרן רבינו עובדיה זצ"ל בשו"ת יביע אומר (ח"א או"ח סי' יט אות יט) דחה דבריו ע"ש. אלא שאף אם עצם השימוש במכונה השמיעה מותר, יש לדון האם הוא מותר בטלטול. והנה ע"פ המבואר בחזו"א (סי' יג אות טז) שכל דבר שדרכו בטלטול לצורך תשמישו, (כגון מכונת השמיעה הנ"ל שבמשך היום דרכה לטלטלה לצורך השמיעה ובעת שאינו צריך לה מסירה, משא"כ נר שדרך לקבוע לו מקום), אין בו משום מוקצה. ולכן מותר להסיר המכשיר שמיעה בלילה ולהחזירו בבוקר, ובלבד שלא יעשה שום פעולה במכשיר עצמו. וכ"כ בשו"ת ציץ אליעזר (ח"ו סי' ו אות ד) ע"ש. וכן דעת מרן רבינו עובדיה (ביבי"א הנזכר). וע"ע בחזו"ע שבת (ח"ג עמ' פב) לגבי שימוש בשמיכה חשמלית בשבת

שהעלה להקל ע"ש. עכ"פ בנדון דידן הסכמת האחרונים להקל שמותר להסיר המכשיר קודם השינה, ואף שיש הרבה מה להאריך, אך כבר אמרו מה שהרצון חושק הזמן עושק ועוד חזון למועד בעז"ה.

החותם בברכת התורה יגאל כהן

אהבת הזולת

הרב יגאל:

"ואהבת לרעך כמוך" - זו מצווה קשה. לאהוב אנשים - לא כמוך וכמוני. אתה יודע, חברים באופן טבעי - אז קל לאהוב. אבל יש אנשים שקשה לאהוב אותם. יש להם איזו בעיה נפשית, הייתי קורא לזה... יש להם רוע פנימי בדברים מסוימים. כעסנים מדי, כפויי טובה.

מושיקו שטרן:

כן, אמרת לי את זה בטח, זה הכי קשה!

הרב יגאל:

אנשים שאתה נותן להם - והוא לא אומר לך תודה, אחי. אנשים שאנו עוזרים להם בחג, בסכום כסף מסבד - "קח לחג", והוא לוקח את הכסף ואין לו על הפה "תודה". אני לא כועס עליו - אין לו את זה. הוא פשוט לא בן אדם עם הכרת הטוב. אין לו טיפת הכרת הטוב. איך אני אוהב אותו?

מושיקו שטרן: באמת איך?

הרב יגאל:

זה יכול להיות עם אשתך גם. אם יש איזו טעות שהיא עושה באופן קבוע, ואם אתה תתרכז בטעות הזאת - יהיה לך קשה מאוד לאהוב אותה. או בעלך - נגיד יש לו איזו טעות, שהוא קם מאוחר בבוקר. הוא לא חזק בבוקר. בבקרים שלו הוא אפוף כזה, תמיד רבע שעה או חצי שעה יותר מאוחר.

עכשיו אם אנחנו נתרכז בזה - האשה לא יכולה לאהוב אותו. "כי הוא עצלן".

מושיקו שטרן: נכון, היא יכולה להשתגע מזה.

דבר סלולה לישועה

ספרי הרב יגאל כהן הם כדרך סלולה ומנווטת לישועה בכל שחפץ לבכם תמצאו תשובות לשאלות, השראה ובטחון אמיתי בה' ובעצמכם.

לרכישה מהירה

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז זצוק"ל
הרב אחיה עובדיה

מדי
שבת

לא להפלות בין הבנים

פרשת וישב היא קצרה יחסית לעומת פרשת ויצא ופרשת מקץ, אבל הרבה מוסר אפשר ללמוד ממנה, כל כך הרבה מוסר אפשר ללמוד מהסיפורים של התורה. לומדים שאסור לעשות אפליה בין הבנים, אלא לא תאמר לאחד מהבנים שלה: מה שלומך? איך אתה מרגיש? "האשנוה חואלך יא ולדי" - מה שלומך בנך, ולשאר הבנים לא תאמר כלום. יעקב "אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקונים הוא לו", אתה אוהב אותו יותר, בסדר, אבל למה אתה עושה לו בגד מיוחד - כתונת פסים? תן לו בגד רגיל! וזה גרם שאחר כך מכרו אותו.

יוסף רואה שלא אוהבים אותו אבל לא אכפת לו, הוא מספר לאחים את החלומות שלו, "שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי". והחלום השני של השמש והירח והכוכבים יותר גרוע מהראשון, יש הרבה מאד כוכבים ואתה חלמת רק אחד עשר כוכבים? מוכרח שזה האחים, והשמש זה אבא והירח זו אמא.

אחר כך יעקב שלח את יוסף לאחים שלו: "לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן, והשיבני דבר", והוא הלך עם כתונת הפסים, למה

אתה הולך אתה? אתה יודע ששונאים אותך, תקח בגד אחר, בגד רגיל! אבל מה לעשות? הוא הלך דוקא עם כתונת הפסים. ואת הכתונת הזאת שהוא לקח, פשטו מעליו והטבילו אותה בדם של שער עזים - "וישחטו שער עזים ויטבלו את הכתונת בדם". ולמה שחטו דוקא שער עזים? כיון שהדם שלו דומה לדם של בן אדם.

למדנו מכאן שלשה מוסרים: מוסר ראשון - לא להפלות ילד אחד יותר מכולם. אמא לא תגיד לילד: "אני אוהבת אותך יותר מכולם". לא! אם היא רוצה, תקח אותו לצד ותאמר לו: בנך, אני אוהבת אותך יותר מכולם. אבל לא ליד שאר האחים.

מוסר שני - אם האבא רואה שבנו מתחיל לספר חלומות מתנשאים לאחים, לא יתן לו לספר! יגיד לו: עוד פעם אחת אני אגרש אותך מהבית! וככה הוא יבין לשמור את החלומות בלב.

מוסר שלישי - אם אבא שלך שולח אותך לאחים שלך, אל תלך עם בגד יקר, עם כתונת פסים, זה מעורר קנאה. תקח בגד פשוט!

לרכישת הספר מדי שבת <<< 053-3178863

דרך חדשה

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

לא בא בטרוניא

אמרו רבותינו ז"ל (ע"ז ג' ע"א), אין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו. ופירש השפת אמת (שופטים תרל"ד ד"ה כי תצא) שדברי דוד המלך ע"ה (תהלים כו', ג') "אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח", רוצה לומר, אם תקום עלי מלחמת היצר, אזי בזה אני בוטח, שיש בידי לעמוד ולהתגבר, שאם לא כן, הרי לא היתה קמה עלי אותה מלחמה.

חלון הזדמנויות

מצאתי רעיון מבריק מדברי הגמרא (קידושין ב' ע"ב), מובא שם שהאשה מתקדשת מדעתה, אבל אינה מתקדשת שלא מדעתה, כלומר, בעל כורחה לא מתקדשת. ואמרו (ב"ב מח' ע"ב, רי"ף, רמב"ם פ"ד מהלכות אישות ה"א) רא"ש פ"ג סימן נ"א, שאם בכל זאת קידשה נגד רצונה, אינה מקודשת. ובמקרה הפוך, כאשר הכריחו את האיש לקדש אשה בעל כורחו, פסק הרמב"ם (שם) שהקידושין חלים. ומרן בשולחנו הטהור אה"ע (ריש סימן מב), פסק, שבמקרה כזה יש ספק קידושין. והשאלה נשאלת, במה שונה האשה שמתקדשת בניגוד לרצונה שאינה מקודשת, לאיש שמקדש אשה בניגוד לרצונה שלדעת כמה פוסקים הקידושין חלים, ולהלכה נפסק שזה ספק? הטעם כתב הרב המגיד זיע"א (שם), משום שהאיש יכול לגרש את אשתו בעל כרחו, ולכן לא ראו חכמים לעקור את קידושיו, מה שאין כן האשה, שאינה יכולה להפקיע את עצמה אלא מרצון בעלה, משום כך עקרו חכמים את הקידושין כשנעשו בעל כורחה. מכאן, שה' יתברך תמיד משאיר פתח לאדם, ולכן אשה שאינה יכולה לצאת מקשר הנישואין עם בעלה, אי אפשר לקדשה בעל כרחו, ובעל שיכול לצאת, קידושיו חלים. לומדים, שה' תמיד נותן חלון הזדמנויות.

כמו כן, לצערנו היום אין לנו בית מקדש, ואין כהן שיטמא או יטהר, ובאמת אנו לא רואים את מי שדבר לשון הרע לוקה בצרעת. והטעם לכך, שאם היה ה' יתברך מביא צרעת לכל מי שדבר לשון הרע, היה אותו אדם נשאר טמא לעולם, כי לא יהיה מי שיטהר אותו.

מסעדת החסד' של הרב יגאל כהן
מגישה ארוחות חמות ומכובדות
למשפחות מעוטות יכולת

כ-800
משפחות
מקבלות
מצרכי מזון

ארוחות
צהריים חמות

OPEN
'המסעדה'
פתוחה מידי יום

כ-200
ילדים
מקבלים
ארוחה חמה

הוא לא
אכל היום
כלום.

לא כי הוא מחנק
פשוט הצלחת לו ריקה

היו שותפים
בחסד <<<

08-8000-770

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר
"ואהבת לרעך כמוך"

שמירת הלשון

"את שמו אל תגיד לו"

(שופטים י"ג, ו')

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מיהודי יקר בשם ר' יצחק, שמוכן הוא לנסוע לכל מקום ומרחק, בכדי לקרב אל ה' יהודים רחוקים, ללמדם תורה ומצוות עד שיהיו צדיקים. ועושה זאת בדרך מאוד מיוחדת, שאת אחינו המתחזקים היא מעודדת.

כשהלך פעם בבוקר עם חברו לבית הכנסת, ראו איך מכוניתו של פלוני ברכב חונה נכנסת, ועושה לו נזק מאד גדול, ואת בעל הרכב חיפש לשאול, כמה צריך לשלם עבור הנזק, ועם כמה הפסד כספי יסתיים העסק. ויפן כה וכה וירא כי אין איש, מיד יצא מרכבו ועמד על הכביש, וכתב פתק עם כל פרטיו, שידעו איך להגיע עד אליו.

שאל ר' יצחק את חברו האם מכיר הוא את האיש, שנכנס ברכב החונה בצד הכביש. וענהו שאכן מכיר הוא את הנהג משהיה קטן, והוא זוכר אותו כמו עכשיו איך היה ילד בגן. שאל ר' יצחק מה הוא שמו של אותו אחד, ורצה חברו לענות לו מיד. אך הסתפק אולי אסור לו על פי ההלכה, ועדיף שיחסום את פיו ויביא לעצמו ברכה.

תמה ר' יצחק וקרא: הרי ראינו יחד מה שקרה, ומדוע אם אדע את שמו תהיה עבירה. וכעת שואל אם צודק הוא ויוכל החבר לאומרו, או שהוא טועה והצדק עם חברו.

אמרתי לו שאשרי חלקו ששואל מי צודק, לדעת מה לקרב ומה לרחק. וההלכה היא שאף שראה את הנהג בעיניו, וכל המקרה קרה לפניו, אסור לחברו לומר לו את שמו, שלא ישכון איסור לשון הרע עמו. שגדר לשון הרע אינו רק בדיבור רע על החבר, אלא כל שליצר הרע הוא עוזה, לגרום נזק או שגאה לחברו, הרי זה דבר שאסור לאומרו. כי אנשים יכולים לפרש, ובכח לומר ולהתעקש, שהוא אינו נהג זהיר, ועושה תאונות אפילו ביום בהיר, ופזיז הוא במעשיו, וימשיכו לרכל אודותיו, ולפרש את מה שקרה, שזה דבר נורא, וללבות את הדברים, במקום לעודד ולהרים (חוט שני פרק א' הל' ג' ס"ק ג' אות ג' עמ' תל"א). ואשריהם ישראל שרוצים לדעת את רצון בוראם, לדעת את ההלכה הצרופה באופן מושלם,

ונסיים בסיפור מחזק ביותר, להתחזק בבין אדם לחברו אותנו הוא מעורר.

פעם רבי זלמן מוולוז'ין בערב יום כיפור, שמע את פלוני אומר לאלמוני בוא ונגמור את הסיפור, אני מבקש שתסלח לי, כדי שירווח לי, טעיתי שדברתי עליך לשון הרע, שזה דבר נורא.

אינני מוחל לך ענה לו האיש, עשית לי דבר מביש, הוצאת עלי שם רע, אין חובה למחול על כזאת עבירה (הרמ"א ס' תר"ו סעיף א').

פנה רבי זלמן מוולוז'ין ליהודי הפגוע, ואמר לו שרוצה לשאול אותו מדוע, הגמרא ביומא (דף ט' ע"ב) אומרת שחבריה ירושלים שהיו בה עוברי עבירה, גילוי עריות ושפיכות דמים ועבודה זרה, ואילו הגמרא במס' שבת (דף ק"ט ע"א) אמרה, שהחטא הוא כי העמידו דבריהם על דין תורה, האם יש לו יישוב לסתירה?

כשראה הרב שאין לו מה לענות, אמר: אני אגיד לך זה לא הזמן לחשות, שכל זמן שעם ישראל נהגו אחד עם השני לפני משורת הדין, בית המקדש לא נחרב אף שנהגו שלא כדין, אך ברגע שטענו יקוב הדין את ההר, מכאן ואילך הויתור נגמר, והחריב הקב"ה את בית מקדשנו, ועד היום דבר זה בעוכרינו.

ולכן אם אדם רוצה שהקב"ה יתנהג עמו לפני משורת הדין, ישתדל בכל עוז ותעצמות להבין, ולמחול ולסלוח לכל עם ישראל, ובמהרה ובא לציון גואל.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון
בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1).

שאל את הרב

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם מותר לאכול ארוחת צהריים קודם תפילת מנחה?

אם הגיע זמן המנחה אסור לאכול עד שיתפלל. והמנהג להקל אם יש לו זמן קבוע לתפילה, ומניח שמור שיזכר לו להתפלל. ומכל מקום לכתחילה ראוי שיתפלל ואחר כך יאכל בכל אופן.

(שבת ט"ע"ב. ש"ע סי' רלב ס"ב. הליכו"ע ח"א עמ' רנד והלאה)

האם אומרים 'תחנון' כשיש חתן בר מצוה בבית הכנסת?

פשט המנהג שלא אומרים 'תחנון' כשיש חתן בר מצוה בבית הכנסת. ואפילו אם אינו בזמנו, אלא שמגיע לבית הכנסת עם משפחתו בקול רנה ותודה אין אומרים 'תחנון'.

(שו"ת יביע אומר ח"ד או"ח סי' יד. ובשו"ת אבי בעזרי בקונטרס"א סי' טז בשם מרן זצ"ל).

האם החיוב לקום בפני אביו או רבו הוא אפילו כמה פעמים ביום?

אפילו מאה פעמים ביום צריך לעמוד בפניהם. ובני אשכנז נוהגים להקל ואינם עומדים אלא פעמיים ביום שחרית וערבית.

(רמ"א יו"ד סי' רמב סעיף טז. ברכ"י סי' רמב ס"ק כא).

בן מאומץ האם חייב לכבד את הוריו המאמצים?

אין חייב בכבודם משום מצוות כיבוד הורים, אבל צריך לכבדם משום הכרת הטוב.

(ב"מ לג ע"א. סנהדרין יט ע"ב. ילקו"י כיבוד אב ואם פ"ז עמ' שכג והלאה).

האם מותר בשבת להחזיר מאכלים ומשקים למקרר שאינו רוצה לאכול מהם עוד בשבת, או שאסור משום מכין משבת לחול?

מותר להחזיר למקרר, ואין בזה משום מכין משבת לחול.

(ביצה ב ע"ב. שמירת שבת כהלכתה ח"א פרק כח אות פט. ילקו"י שבת ב עמ' רכב שיש להתיר בנ"ד).

כל שאלה הלכתית בכל נושא,
יש לה תשובה מיידית בקו ההלכתי
"שאל את הרב" בבית ההוראה
בראשות הרב נריה ברבי
ובנשיאות הרב יגאל כהן

עכשיו זה פשוט וקל < חייגו *2381

י' משיחין
בשעת
העלמה

שאל את
הרב

לגימות של השראה הרב יצחק פנגר אור בתוך החושך

אדם עשיר הסתכל דרך החלון ביתו, וראה אדם עני. הסתכל כלפי מעלה ואמר: "הקב"ה, תודה שאני לא עני".

האדם העני הסתכל, וראה לידו אדם הומלס, מחוסר בית. הסתכל כלפי מעלה ואמר: "תודה, הקב"ה, שיש לי בית".

ההומלס ראה אמבולנס שעבר לידו. הסתכל למעלה ואמר: "תודה, בורא העולם, שאני לא חולה".

החולה, כשהיה מאושפז בבית החולים, התבונן כאשר פינו את החולה ששכב לידו, כיוון שהוא נפטר. הוא הסתכל למעלה ואמר: "תודה, בורא העולם, שאני חי".

הפסוק אומר "לא המתים יהללו י-ה". אם אתם חיים - תמיד יש על מה להודות.

בפרשת וישב, מסופר על יוסף הצדיק, שבגיל 17 חייו מתהפכים. הוא נזרק לבור עם נחשים ועקרבנים על ידי אָחיו. הוא מוצא מהבור ונמכר לעבד. הוא עובר ידיים בין סוחרים מדיינים וישמעאלים. במידה

מסוימת, חייו נהרסו, עתידו לוט בערפל מוחלט. ואז, מתוך החשכה, בורא עולם מאיר לו אור קטן. התורה מספרת שאורחת הישמעאלים שקנתה אותו, נשאה איתה למצרים בשמים, כמו שכתוב: "וגמליהם נושאים נכאת וצרי ולוט (סוגי בשמים) הולכים להוריד מצרימה" (בראשית ל"ז, כ"ה). מסבירים חז"ל שהכתוב מביא זאת, כיוון שבדרך כלל אותם ישמעאלים היו נושאים עמם נפט ועיטרן, שריחם רע מאוד. אבל פה בורא העולם מסמל ליוסף: אתה צריך לעבור מה שאתה עובר, אבל גם בתוך החושך, אם תחפש - אתה תמצא מעט אור שיחזק אותך.

תזכרו שלאנשים המאוששים לא הכל טוב. הם פשוט מוצאים את הטוב בכל דבר.

■ "הסיפורים הגדולים ביותר מתחילים ברגעים של חוסר הבנה..."

מחזור חנסיין

הרב אשר זכריה יועץ ומטפל רגשי

רחלי משתפת "פחדתי שמישהו יזהה אותי בדרך"

אני לא טיפוס של שיתופים. בטח לא כשזה מגיע אלי. תמיד הייתי מהנשים האלה ש"מתפקדות", ככה אומרים. שלוקחות הכל על עצמן בשקט. מטופחות, מחייכות, מבחוץ.

אבל רק אני ידעתי מה קורה לי בלילות. איך אני יושבת בפינה של המטבח, בשתיים בלילה, עם דמעות שקטות שלא נגמרות. כועסת על עצמי על כל דבר קטן. מחשבות למה אני לא מצליחה להירדם, והלב דופק בלי שליטה. ואני במלחמה מתמדת על עצמי, על החיים.

פעם עוד ניסיתי לספר משהו לבעלי. הוא אמר לי: "רחלי, אולי תנסי לדבר עם מישהי מקצועית?". הנהנתי, אבל בפנים רעדתי. טיפול? מה אני, משוגעת? אם אראה שם מישהי מהשכונה? ומה יחשבו עלי? אשה כמוני, מגיעה לטיפול רגשי?

עברו עוד חודשים. כבר לא תפקדתי באמת. רק עשיתי הצגות. לא הצלחתי לשמוח בשמחות, לא תמונות, לא בעצמי. כאילו כיבו לי את הנר שבפנים. יום אחד, חברה וותיקה מהתיכון התקשרה אליי פתאום. "חלמתי עלייך הלילה. את בסדר?", היא שאלה. שתקתי. ואז בפעם הראשונה פשוט נשברתי. בכיתי בטלפון כמו שלא בכיתי שנים.

היא לא נבהלה. רק אמרה לי: "רחלי, זה בסדר להרגיש כך. אך מגיע לך לחיות. לך תדברי עם מישהי. זה לא סימן לחולשה זה אומץ. תאמיני לי, הייתי שם". לקח לי עוד שבועיים לאזור אומץ. כשהגעתי לקליניקה בפעם הראשונה, פחדתי שיזהו אותי ברחוב. לבשתי צעיף רחב, הורדתי את הראש, כאילו אני גנבת.

אבל אחרי חמש דקות של שיחה הבנתי שזה המקום הכי טוב. לא שפוט אותי. רק הקשיבו. הפגישות היו אוויר לנשימה. למדתי להכיר את הקול שלי. להקשיב לעצמי. לא לברוח. לא לפחד.

אני עדיין בתהליך של שינוי לטובה, אבל אני כבר לא מתביישת. לא בעצמי, לא בזה שביקשתי עזרה. כי היום אני יודעת, העולם לא תלוי רק עלייך כמו שאת מודמינת, אם תשקיעי בעצמך תתני לעצמך את הזכות לחיות, את החיים, את האושר הפנימי.

והכי חשוב: הקב"ה איתי בכל רגע. לא רק כשאני חזקה - גם כשאני נשברת. במיוחד אז.

ארבע ארתק, אצלכם בבית!

הזמינו את אחד מרבני הכולל של הרב לערב חיזוק, השראה וזיכוי הרבים
חינוך ילדים • מוטיבציה אישית • אמונה • שלום בית וכד'
בכך שתפתחו את ביתכם לזיכוי הרבים
תכניסו אור חדש!

03-8000-770

התקשרו ונשמח לעזור >>>

סגירת מעגלים

שהשגחה מיוחדת מחברת בין שתי משפחות אחרי עשרות שנים - דרך אש, דמעות והשגחה פרטית אחת שאין לה הסבר. סיפור אמיתי על צלקות, ניסים, ושידוך שמגיעה ממקום שלא חלמנו עליו.

הרוש. הסכמתי לפגוש אותו. כבר בפגישה הראשונה ראיתי - יש לו צלקת קלה בפניו. לרגע נרתעתי, אבל אז נזכרתי באברהם. הבנתי כמה חיצוניות יכולה להטעות. גיליתי בחור עמוק, עדין, מיוחד. אחרי כמה פגישות ידעתי - זה זה. קבענו מועד לסגירת התנאים. כשאמא פתחה את הדלת לקבל את ההורים שלו, היא קפאה במקומה. "חגית?!" "רחלי?!"

שתיהן פרצו בצחוק ובדמעות, מתחבקות. חיבוק של סגירת מעגל אחרי עשרים שנה. הן ישבו, סיפרו זו לזו על הילדים, ואז גילו את התגלית השנייה - הבן שלי, חיים, הוא הילד שהציל את אחיך אברהם מהאש. אמא שלי פרצה בבכי. "את מבינה מה זה אומר?" וחגית הוסיפה: "זאת יודעת מה עוד? יש לי בת צעירה, בדיוק בגיל של אברהם." לא עברו שבועיים, והבת של חגית והבן של רחלי - אברהם שלי - נפגשו. השידוך זרם, הלבבות התחברו. ושוב, תוך פחות מחודש, נשברה הצלחת בשמחה כפולה.

בשבת החתן שלנו ושל אחי, אבא עמד ודיבר, והקהל כולו דמם. "מי היה מאמין," אמר, "שאש אחת תוליד הצלה, שהצלה תהפוך לשידוך, ושידוך יביא סגירת מעגל שמיימית כל כך?!" וכך קראתי לסיפור הזה - סגירת מעגלים. כי יש מעגלים שרק יד ה' יכול לצייר.

ידעה לצוף. לפתע שמעה קריאה לעזרה - חגית טבעה. אמא שלי לא היססה, שחתה לעברה, סחבה אותה על גבה עד החוף והצילה את חייה. באמבולנס חגית פרצה בבכי: "תסלחי לי על הכל!" אמא חייכה. "הכל בסדר," היא אמרה. "העיקר שאת בחיים." אחרי אותו מקרה הן הפסיקו לריב, אבל לא הפכו לחברות. כל אחת המשיכה בחיים - נישאה, הקימה בית, וגידלה משפחה לתפארת. הקשר נשכח, אבל הגורל לא שכח. שנים חלפו. אמא רשמה את אברהם לכיתה א'. באותה כיתה למד ילד שקט ועדין בשם חיים. "לא פוגע בזכוב," אמרו עליו. יום אחד החליט אברהם "לעשות שמח" בכיתה. הוא שפך אצטון לקופסה והדליק אותה. תוך שניות, האש אחזה בבגדיו. זה הוא צרח, לבד בכיתה. ואז הדלת נפתחה. זה היה חיים. בלי לחשוב, הוא רץ אליו, כיבה את הלהבות בידיו, הציל את חייו. תוך כדי, מסמר ננעץ בפניו וגרם לו חתך עמוק. המנהל פינה את שניהם מיד לבית החולים. חיים קיבל תפרים בפנים, ואברהם טופל בכוויות. כל אחד נשאר עם צלקת משלו - אבל חיים הציל את חייו של אחי. השנים עברו. שנינו גדלנו, כל אחד המשיך לישיבתו. כשהגיע הזמן לשידוכים, אני ואברהם יצאנו כמעט במקביל. רק שלי הלך בקלות יותר, והוא - הצלקת שבפניו סגרה בפניו דלתות רבות. הלב שלי כאב עליו. כל יום ניסיתי לעודד אותו: "אל תדאג, אחי, תבוא אחת שתראה מי אתה באמת."

בינתיים, הציעו לי שידוך - בחור בשם חיים

את תלאות החיים שעברנו עם אחי התאום, אברהם, אני מאחלת לאף אחד בעולם. אברהם היה ילד מתוק, חניני - אבל שובב, לא סתם שובב רגיל. הוא היה מסוג הילדים שצריך להחזיק להם את היד גם כשהם ישנים. אם זה לקפוץ מעץ בגובה שלוש קומות או להדליק מדורה ולקפוץ מעליה - אלו היו המשחקים שלו.

כשהגיע לגיל תלמוד תורה, כולנו קיוונו שהוא יתבגר. אבל המציאות טפחה על פנינו. ההורים שלי בכו לילות שלמים. ניסינו הכל - מתנות, הבטחות, עונשים - שום דבר לא הועיל. עד לאותו בוקר אחד, שבו הטלפון צלצל.

"שלום גברת לוי," נשמע קולו של מנהל הת"ת. "הבן שלכם אברהם פונה לבית החולים... הוא מרגיש טוב, מלבד כמה כוויות בראש."

אמא שלי קפאה. בלי לחשוב שנייה, היא ואבא רצו ל"תל השומר". במחלקת הטראומה שכב אברהם כשהוא חבוש כולו. הרופא הסביר: "הוא נכווה מאש חיה. יש כוויות קשות בראש, ובעיקר באף."

אמא פרצה בבכי, מתפללת שכל הסיט הזה יגמר כמה שיותר מהר, בלי נזק לטווח ארוך. באותו זמן ממש, ילד אחר עמד בתור למיון, כשחתך עמוק חצה את פניו. שמו היה חיים. אז עוד לא ידענו שהשניים האלה - אברהם וחיים - נקשרים בגורל משונה ועמוק.

אמא שלי למדה בסמינר ירושלמי מוכר. היתה לה שם חברה - בעצם יריבה - בשם חגית. חגית אהבה להציק לה, ללגלג על הלבוש, על השיער, על הדיבור. אמא שלי, בשקט ובאצילות, בלעה הכל. בשבת מחנה של הסמינר נסעו כולן לצפון. ביום האחרון ירדו הבנות לשחות בכנרת. אמא שלי שחיינית מצוינת, חגית בקושי

מדרשת ענפים

השיעורים משודרים בשידור חי • בערוץ היוטיוב ענפים

השיעור המרכזי | 21:30 | ביה"כ בראשית, רח' רחבעם זאבי 2 בפ"ת | לגברים ונשים

מדרשת כסגות

אמונה והלכה | 19:30 | רח' גליס 37 בפ"ת | לגברים בלבד

לגדל בחוכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבות 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

יוסף הצדיק

מבחן האמונה בעמקי הניסיונות

פרשת וישב מציבה בפנינו את אחד הניסיונות הגדולים בתורה. יוסף, לאחר שנמכר לעבד לפוטיפר שר הטבחים, זוכה להצלחה גדולה "כי ה' אתו" (בראשית לט, ג). אולם, דווקא בשיא הצלחתו בבית אדוניו, הוא ניצב מול פיתוי יומיומי מצד אשת פוטיפר. סירובו התקיף והנחרץ מהדהד עד ימינו: "וְאֵיךְ אֶעֱשֶׂה הַרְעָה הַגְדֹּלָה הַזֹּאת וְחָטָאתִי לֵאלֹהִים" (שם, ט).

מהו סוד כוחו של יוסף? חז"ל (סוטה לו:) מגלים כי ראה "דמות דיוקנו של אביו" בחלון, והדבר נתן לו כוח להתגבר. בתורת החסידות מרחיבים את הרעיון: לא רק דמות אביו הגשמי, יעקב, עמדה לנגד עיניו, אלא דמות "אביו שבשמים". סוד עמידתו היה בראת שמים טהורה. יוסף חי בתודעה מתמדת של נוכחות אלוקית, "דמות קונו ראה", ולכן גם במעמקי טומאת מצרים, בבית עבדים, הוא הרגיש את מבטו של הקב"ה.

בכך, יוסף מלמד אותנו שיראת שמים היא המגן האמיתי מפני החטא. הוא לא פחד מהשלכות מעשיו במישור האנושי - לא מאשת פוטיפר ולא מהכלא - אלא אך ורק מהחטא נגד בורא עולם. המסר הזה רלוונטי במיוחד לדורנו.

בעידן שבו הפיתויים זמינים ונגישים בכל פינה - באינטרנט, ברחוב ובעבודה - אנו נדרשים לשאוב כוח מיוסף, לדבוק בה' יתברך, ולזכור שהנסיון אינו בא כדי להכשיל אותנו, אלא כדי לרומם אותנו לדרגה גבוהה יותר, אם רק נעמוד בו בגבורה.

אף שהסיפור מסתיים בנקודת שפל לכאורה - יוסף מושלך לכלא בעקבות עלילת שווא - אנו יודעים שהיה זה צעד הכרחי בדרך למינויו למשנה למלך. הירידה למצרים כעבד היתה הקדמה לעלייתו כמושיע. סיפורו של יוסף מוכיח כי העולם מושגח בהשגחה פרטית, והכל נעשה בדיוקנות אין קץ. הקב"ה תכנן כל שלב במסעו כדי להביא את יוסף לדרגת "המשביר לכל עם הארץ", השליט שיפרנס את אביו ואחיו ויציל את העולם כולו מרעב.

אכן, החיים הם מסע רצוף ניסיונות. אך עלינו לזכור כי בכוחה של יראת שמים, שמירת המצוות והאמונה האיתנה בהשגחה הפרטית, נזכה להגיע למקום שבו נרגיש ונדע בחוש כיצד "מתוך החֶשֶׁךְ יָבוֹא הָאוֹר"...

לחזור הביתה עם זיכוי הרבים בידן

הרבה אנשים מחפשים להכניס לביתם
קדושה אמונה ושמחה
הפיצו את עלוני השבת 'יגל ליבי' של הרב יגאל כהן
והכניסו זכות לשולחן השבת שלהם

התקשרו עכשיו > 03-8000-770

לחיות באמונה הרוגי מלכות

הרבנית
מיטל דאודי
מרצה וסופרת

גם סיפורי הניסים לא מפסיקים להגיע. אנשים שחזרו כדי לספר על השגחה פרטית מופלאה, ניסים גלויים ממש!

ומה עם אותם אלה שלא קרו להם ניסים? כל אותם נרצחים? מה עם אותם תינוקות שנרצחו בצורה אכזרית שאפילו בשואה לא עשו כאלה דברים? מה עם הנס שלהם?

רבי יוסף קארו זצ"ל, מחבר השולחן ערוך (שלפיו אנו נוהגים עד היום), התפלל לבורא עולם במשך כל חייו שיזכה למות על קידוש ה'! זה היה דבר ידוע ונהוג בקרב הצדיקים של הדורות הקודמים שהיו מתפללים למות על קידוש ה', שהיו מחפשים את הביזיונות בכל הזדמנות, הם הבינו את המהות האמיתית של העולם הזה... הם הבינו מה נחשב לדבר גדול באמת! נשמות שנהרגו על קידוש ה', כתוב עליהן: "אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתן!" הן הנשמות השמחות ביותר בעולמות העליונים, אין לתאר את גודל שמחתן והאושר שהן חוות, כמה הן נהנות מזיו השכינה, יושבות לצידו של בורא עולם ונהנות מאורו המדהים! אין למעלה מזה! לא משנה כמה חטאו בחייהם - נכנסים ישר לגן עדן עליון! למדתי באחד הספרים שהנשמות האלה שמתו על קידוש ה', בחרו בזה עוד לפני שבאו

לעולם! כלומר, הם באו לעולם במטרה למות על קידוש ה' בצורה הזאת! זה היה התיקון שלהן וזאת הייתה הבחירה שלהן!

נכון, הם חסרים, נכון, זה כואב בעצמות, נכון, זה בלתי נתפס, נכון, זה לא עוזב את המחשבות שלך! אבל העולם הזה - זה לא עולם האמת! זה לא העיקר! אנחנו רק בדרך, מה זה 70 שנה לעומת נצח? אפילו לא אחוז... זה כלום, זה רק צעד בדרך לחיים האמיתיים.

חשוב לזכור שאותם אנשים שנרצחו, אינם חדלים מלהתקיים. הם ממשיכים את קיומם במקום הרבה יותר טוב! והם גם באופן מסוים נמצאים איתנו כל הזמן. הגוף שלהם נקבר באדמה אך זה רק הלבוש... הדבר האמיתי, שזאת הנשמה, היא חיה וקיימת וממשיכה להתקיים לנצח! ואם נדבר על החיילים שנהרגו כשהגנו בגופם על עם ישראל ועל ארץ ישראל, שהלכו להילחם על אף הידיעה הברורה שיש הסתברות גבוהה שיצטרכו למסור את נפשם על קידוש ה' - אלה הרוגי מלכות! הם נמצאים בהיכל הגבוה ביותר! כי הם לא נרצחו על קידוש ה' בעל כורחם, הם הלכו מתוך תחושת שליחות שהם מוכנים למסור נפש למען זה, הם סיכנו את עצמם למען המטרה! למעננו! למען ה'!

וצריך גם לשאול, מה זה הפחד האימתני הזה מהמוות? ממה האדם חושש כ"כ בעצם? כשאדם רואה אדם אחר הולך לעולמו, תחושתו ומחשבותיו הן: "עד עכשיו הוא נהנה, עכשיו הוא לא ינהה יותר, זהו, זה נגמר". אבל זה כלל לא נכון... הוא אמנם לא יחיה בעולם הזה, אבל הוא הולך למקום הרבה יותר טוב! הקיום שלו ממשיך. מי אמר שהוא הפסיק להנות? ההיפך, אדם שיש בידיו זכויות, נהנה במקום עליו כתוב: "70 שנה של הנאה בעולם הזה אינן משתוות לשעה אחת של קורת רוח בעולם הבא!" קשה לנו לקבל את זה שהמוות הוא בעצם חלק בלתי נפרד מהחיים אך החיים לא נפסקים, הם פשוט ממשיכים במקום אחר ומאחר ולא ראינו איך זה נראה, מאחר ואנחנו לא באמת יודעים איך זה מרגיש, אנחנו חוששים.

אז למה בחרתי להרחיב על הבחירה שלי בחיי תורה ומצוות? כי אם לא הייתי בוחרת, אם לא הייתי קרובה אליך, אבא, אם לא הייתי מכירה אותו מקרוב כ"כ, הלב והשכל שלי לא יכלו להכיל את האירוע בשום אופן. אם לא הייתי מבינה את היופי שבתורה, את הגדלות שבה, את החכמה שבה, את האפקטיביות שיש בה, אם לא הייתי מבינה שהגדרות האלה זאת ההצלה שלי, כנראה שהייתי במקום אחר לגמרי היום.

כועסת. חרדה. מאוכזבת. שבורה. מרידה. מרוסקת לחתיכות. ולא בטוח מחלימה מזה.

הגדרות האלה לימדו אותי לחיות בתוך מסגרת שאולי לא תמיד נוחה לי, אולי לא תמיד תואמת את הרצונות או את החשיבה שלי, אבל היא המסגרת הנכונה ביותר בשבילי. היא איפסה אותי. היא יישרה אותי. היא תפסה אותי כשרציתי להתפזר, היא שמרה עליי כשנשברתי שלא אאבד אף חלק, המסגרת הזאת חשובה יותר מהכל! והיא שונתנת לי את הכוח לעשות חיל! והיא שעוזרת לי להתגבר ולהמשיך לחיות! היא שגורמת לי לקדש את החיים במקום לתת לכ"כ הרבה מוות לכבוד אותי. זה היופי שלנו, לא סתם אומרים שעם ישראל חי - זה הכח שיש לנו - אנחנו בוחרים בחיים.

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי
ראש "ענפים בהלכה"
*2381

האם מותר למורה
להחרים חפצים
לתלמידות?

מותר. ומכל מקום בסוף
השנה תחזיר החפצים.

קטן שמברך האם עונים אחריו 'אמן'?

אם הגיע לחינוך דהיינו שהוא בן שש, ויודע למי מברכים וגופו נקי, ומברך כדי לצאת ידי חובה, כגון שיש לפניו מאכל או מצווה, ולא שמברך רק כדי להתלמד עונים אחריו 'אמן'. (ש"ע סי' רטו סעיף ב-ג. משנ"ב שם ס"ק טז. שו"ת יביע אומר ח"ב או"ח סי' יג אות יא).

האם נשים חייבות בנטילת מים אחרונים?

גם נשים חייבות בנטילת מים אחרונים. (ש"ע סי' קפא סעיף א. הליכות עולם ח"ב עמ' מה).

סוכה להיות קרובה

ארגון "ענפים", בנשיאות הרב ינאל כהן שליט"א
מזמין אותך לקחת חלק במיזם מרגש
של קירוב לבבות
שיחת טלפון שבועית בהתנדבות
עם בנות שמחפשות להתחזק

📞 בזמן הפנוי | 🏠 בבית
📧 ✉️ | 📞 03-8000-770
📧 ✉️ | 📞 03-8000-770

לפרטים והתנדבות <
03-8000-770

נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

לאשת
חיל

אל תדאגי ילדה

לכולנו ישנם ימים קצת ב"דאון", רגעים שקצת קשה לראות את הטוב, זה טבעי שיש זמנים כאלו לכל אחת מאיתנו. לעיתים אין כח לעבוד על המידות ועל האופטימיות, הכל מרגיש סוגר. כשאת מרגישה שאת מאבדת את היכולת לראות טוב בסיטואציה שנקרית לפניך - אל תתני לזמן לעבור, אלא עצרי הכל ותשאלי את עצמך איך את מונעת מגלגל השלג הזה להתקדם. תחשבי ותמצאי את המקום שאת שואבת ממנו כוחות שיגרמו לך לראות את הטוב ולשמוח במציאות למרות הכל. לעולם לא לחכות שהמצב ישתנה ורק אז נשמח. אלא קודם נשמח ונעריך את מה שיש, ומאליו המצב רוח יגיע והכוחות לצלוח את הניסיון הזה!

כל הזמן יעלו עוד ועוד מחשבות של היצר שידאגו אותנו לגבי דברים שעוד לא קרו בכלל, ושמעתי מהרב הגאון יגאל כהן שליט"א, שאנחנו צריכים לזכור ולהתחזק באמונה שכמו שהקב"ה עשה את העבר שלנו בצורה

הטובה והמדויקת ביותר, ונודה על כל מה שהיה בידיעה גמורה שכל מה שעבר, הוא זה שהפך אותי למה שאני היום, לטוב ולמוטב.

וכל מה שהקב"ה עושה איתנו בהווה הוא הכי טוב בעולם, לכתחילה! הוא יודע הכי טוב להנהיג את הבריאה, וכמו שהוא לא צריך את העזרה שלנו להפעיל את הלב והכליות, כך הוא גם לא צריך את העזרה שלנו בלמצוא חתן או לחנך את הילדים. כמובן שאנחנו עושות השתדלות כמה שניתן, אבל הלב... הלב צריך להיות רגוע. יש מי שאחראי על הכל. וזה לא אנחנו. חייבים כל הזמן לחזק את הנקודה הזאת. לא לשכוח ולא להתבלבל. העובדה שדאגו לנו בעבר ודואגים לנו בהווה, מחזקת את האמונה שידאגו לנו בעתיד. הוא אף פעם לא שכח אותך, למה שישכח אותך מחר? למה שישכח אותך עוד כמה שנים שתצטרכי לחתן את הילדים או לקנות בית? אל תדאגי... הוא פה, הוא ימשיך להיות פה תמיד. הוא היחיד שאוהב אותך אהבת אמת שלא תלויה בדבר. מה שתעשי הוא איתך. הוא מעריך כל רצון טוב שלך. הוא האוהב הכי גדול שלך. רק תהי ילדה טובה, והסירי דאגה מלבך. האמונה שלך נותנת לו כח.

שבת טובה!

מזכת
הרבים
תאיר
ארץ

כוחו של צדיק

בעקבות מכירתו של יוסף הצדיק על ידי אחיו, יוסף הורד למצרים ונמכר לפוטיפר להיות משרת בביתו. שם בא על יוסף נסיון גדול מאוד, שכן יופיו גרם לאשת פוטיפר לחמוד אותו בלבה: "ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה", ליוסף הצדיק היה יופי יוצא מגדר הרגיל (ככתוב במדרש תנחומא: "פעם אחת נתקבצו המצריות ובאו לראות יופיו של יוסף. מה עשתה אשת פוטיפר? נטלה אתרוגים ונתנה לכל אחת ואחת מהן, ונתנה סכין לכל אחת ואחת, וקראה ליוסף והעמידו לפניהן. כיון שהיו מסתכלות ביופיו של יוסף היו חותכות את ידיהן!")

ומשום יופיו, ניסתה לפתותו אשת פוטיפר בכל דרך אפשרית לדבר עבירה! כמו שממשיך מדרש תנחומא, המתאר כי אשת פוטיפר היתה נשאת בבית עם יוסף ומחליפה בגדים בכל יום, בגדים שהיתה שמה בבוקר-לא היתה שמה בצהריים, בגדים שהיתה שמה בצהריים, לא היתה שמה בערב. ויוסף הצדיק היה מרכין פניו שלא להביט בה... מה עשתה? עשתה לו שיפוד של ברזל מתחת זקנו... ואף על פי כן, לא נענה לה! שנה שלמה, לא נענה לפיתויה. כעבור שנה של פיתויים, כמעט ולא עמד יוסף בפיתוי הגדול שלה, עד

כדי שתפשה אותו בבגדיו. אז, נגלה ליוסף דמות דיוקנו של יעקב אבינו בחלון, מהר ברח ולא נכנע לה. ועל כך נקרא יוסף- יוסף הצדיק, הוא בחינת יסוד, צדיק יסוד עולם! אבל השאלה הזועקת כאן, היא: למה כל התשבחות ליוסף? הרי מובן כי כאשר יראה אדם את דמות אביו בחלון קודם העבירה - לא יחטא! וקל וחומר כשאבא שלו זה יעקב אבינו! מי לא היה מפחד לחטוא...? אז על שם מה נקרא יוסף "צדיק"? והתשובה היא: שהנסיון של יוסף הצדיק לא היה רגעי. הרחבנו בתחילת המאמר שהייתה מפתה אותו כל רגע ורגע במשך שנה שלמה! ולא נענה לה והיה מתגבר על יצרו ואפילו לא מסתכל בה. ולכן, בזכות מסירות נפש כזו, כאשר בא לו נסיון גדול שעל דרך הטבע אינו היה יכול לעמוד בו, או אז משמייים התערבו שלא יחטא והראו לו דמות דיוקנו של יעקב אבינו... מי שמוסר נפש בקביעות על מצווה-משמייים לא יזמנו בידו לחטוא, גם כשכל הסיבות יצביעו שיצטרך לחטוא... וניתן דוגמא: אדם שממש מוסר נפש על כשרות גבוהה במזון ומשתדל שלא לאכול במקומות ללא השגחה מהודרת-גם אם יגיע לארוע והמלצר יתבלבל בין המנה ה'גלאט' שלו לבין מנה בכשרות נמוכה-משמייים יסובבו לו שלא יאכל מהמנה... אולי בדיוק "יגמרו באולם כל המנות הבשריות..." או שהמנה תיפול... הכוונה היא, שאם הוא מוסר נפש ממש במצווה זו- משמייים כבר יעזרו שלא יחטא! שנזכה להתחזק במיוחד במצוות הקדושה והצניעות, נמסור עליהן נפש ונזכה לסייעתא דשמיא מיוחדת...

שבת שלום!

ביחד נותנים לתינוקות
התחלה טובה

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להושיט יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית. מטרונות, טיטולים, מגבונים, לולים וכל מה שתינוק צריך כדי לגדול בנחת.

בתרומה שלכם אתם מאכילים בפועל תינוקות רעבים | בואו להיות חלק < 03-8000-770

מפנקסו של מחנך
הרב יעקב עמר
ראש ישיבת 'שלום
רב' באשדוד

הקשר בין ההורה למחנך (א)

נפתח בכמה מאמרים חשובים מאד כהורים, אני וחברי לצוות נמצאים גם כהורים וגם כמחנכים אנו נמצאים בשני צידי המתרס, הייתי רוצה לתת כח וחיוק ולעלות רעיונות ודיבורים בנושא.

שותפות אמיתית

אני פונה אליכם הורים יקרים ונכבדים תמיד תדעו שמחנכים הם הורים בדיוק כמוכם, הם אוהבים את הילדים והתלמידים וגם אם קרתה להם תקלה זה לא סוף העולם. צריכים לדעת איך לנהל את התקלה, אבל לעולם לא לבוא בטרופה, כי גם לכם כהורים יכול לקרות טעויות בחינוך, רק שאצלכם אין מי שיבקר אתכם.

לכן אני פונה אליכם: תמיד אפשר לנהל ולדון בנושא באופן רחב ומכבד, לא לדבר בצורה שאינה מכבדת אתכם ולא את המחנך, תמיד לשמור על שיחה ידידותית, על איזון, על כבוד הדדי.

בואו נבין יסוד גדול, ההורים ומקום הלימודים זו שותפות אמיתית בהצלחת הילד באופן ברור.

התעניינות הורית

לכן חשוב מאד להתעניין ולברר על מצבו של הילד מידי תקופה, אני יכול לומר בוודאות גמורה שגם כמחנך וגם כראש ישיבה יכול להיות מצבים שלא רק שנה אלא שלוש שנים אין שום התעניינות הורית, רק כאשר מקום הלימודים יוזם יש שיחות.

חשוב לדעת ולציין שהתעניינות הוא דבר בסיסי להצלחת כל תלמיד. השיחה לא צריכה להיות ארוכה, [לא מומלץ לעולם לעכב מחנך בשיחה] רק חשוב לומר אני כאן, יש מה לברר וכדומה.

ההתעניינות היא דבר מאד חשוב, ואני מעיד זאת על עצמי כמה זה נותן לתלמיד שהוריו דואגים לו ומבררים עליו, ההסתכלות נהיית אוטומטית שונה, אפילו שהמחנך נותן תשומת לב לכולם, לאותו תלמיד שאתמול היתה שיחת טלפון, או תלמיד שאתה יודע שתהיה שיחה עם הוריו, עליו יש כבר התייחסות שונה.

פעם סיפר לי מלמד - 'שהיה לו הורה שבא לאסיפת הורים השניה, כי הראשונה הוא לא היה יכול לבוא, ובכלל לא ידע היכן הכיתה ומי המלמד'. זה נשמע קצת קיצוני, אבל אחר כך באים בביקורת. חבל! הבה ונתחזק לשמור את הקשר לטובת הילדים שלנו.

אומנות האהבה
הרב רפאל אוהיון רב קהילת
"משכנות התורה", מרצה ומטפל

תקשורת של מנהיג

למה כל שיחה תמימה בינינו מסתיימת בוויכוח גדול? למה תמיד אני יוצא מהשיחות האלה מרגיש אשם ופגוע, למרות שכל מה שרציתי זה פשוט לעזור ולהיות טוב?

יוסף הצדיק היה מוצלח בכל מקום שהגיע אליו. אצל פוטיפר, בבית הסוהר, ואצל פרעה - במהרה כל המפתחות היו בידיו והוא היה בעל הבית בפועל. אבל הוא תמיד השאיר לאחרים את ההרגשה שהם המנהיגים. "אני רק עובד פה, אני עושה מה שאתה אומר לי" - אבל בפועל, הוא החליט הכל.

מה הסוד של ההצלחה המדהימה הזו? ענווה.

אבל לא סתם ענווה. יוסף לקח את הענווה למקום מדהים של תקשורת אמיתית - היכולת לשמוע את השני באמת, בלי פילטרים.

אחרי שהאחים זרקו אותו לבור מלא עקרבים ונחשים, אחרי שאמא שלו נפטרה כשהיה קטן, הוא מוצא את עצמו קשור בעגלת ישמעאלים בדרך להימכר כעבד במצרים. זה הזמן הנכון לצעוק ולקלל את העולם.

אבל יוסף מריח בשמים. בדרך כלל ערביים סוחרים בנפט - למה עכשיו בשמים? והוא מבין! הקב"ה מדבר איתו. "אני איתך! אני הולך איתך למצרים!"

והנה הקסם: יוסף מקשיב לה' בשפה של ה'. לא בשפה שלו.

כשה' דיבר ליעקב, הוא אמר לו בשפה של יעקב: "אֲנִי אֶרֶד עִמָּךְ מִצְרָיִמָּה". וכך עם כל הנביאים - ה' מדבר איתם בשפה שלהם. אבל יוסף? יוסף מקשיב ושומע את השני בלי פילטרים. הוא שומע את הצורך האמיתי של השני, לא דרך הפרשנות שלו.

ולכן כולם מוכנים להשים אותו בראש.

זה בדיוק מה שחסר ברוב הזוגיות.

כשהיא אומרת "אתה אף פעם לא עוזר בבית", רוב הגברים שומעים התקפה. האגו מתעורר: "מה פתאום? אני כן עוזר! רק אתמול עשיתי..." והם מתחילים להתגונן.

אבל מי ששומע כמו יוסף - בלי פילטרים - שומע משהו אחר לגמרי: "אני עייפה. אני צריכה עזרה. אני מרגישה לבד."

כשהוא אומר "למה הבית תמיד מבולגן?", היא יכולה לשמוע ביקורת ולהתרגז. או שהיא יכולה לשמוע כמו יוסף: "אני צריך קצת סדר כדי להרגיש רגוע."

הסוד של יוסף הוא ענווה שמאפשרת לשמוע את האחר בלי שהאגו מפריע. לא "מה הוא אומר עליי", אלא "מה הוא באמת צריך".

כשאנחנו שומעים בלי פילטרים - כמו יוסף - פתאום כולם רוצים לתת לנו את המפתחות.

יש • מַזַּל • לְיִשְׂרָאֵל

הרב אלדד נגר
מנהל רוחני בישיבת "יגל ליבי"

מזל קשת - אנשי חסד

בני מזל זה אנשי חסד ואמת ובכל מקום שאפשר לעזור ולפעול תמצא אותם ראשונים, ופעמים שזה בא על חשבון זמנם וזמן משפחותיהם, וככל שעושה חסד נותן ועוזר מתחזק אצלו הצד הרוחני שבו.

נמצא לפי האמור שבני מזל זה צריכים לתקן את מידת החסד שלהם, חסד היא מידה מדהימה וחשובה מאוד, שנאמר עולם חסד יבנה, וזה היה כחו האדיר של אברהם אבינו, אבל עדיין חשוב לדעת שפעמים הוא לא תקין בכלל, וכמו שידוע בשם הרב דסלר זצ"ל "מי שלא יודע להגיד לא, אף פעם לא אמר כן". דהיינו התורה מצד אחד מצווה על חסד, אבל

מצד שני מצווה שהאדם ידע להגיד לא! כשצריך, חייך קודמים דהיינו שמידת החסד באה לייעל את האדם לא להיות עצלן ואגואיסט, ולכן כשלא רוצה לעזור או לא בא לו או אין כח וחשק, עליו להתגבר ולתת מעצמו, שנותן מתוך התגברות שמרגיש בגדר איזהו גיבור הכובש את יצרו, אבל אם נותן מתוך חולשה כי אין לו אומץ לסרב הרי זה בכלל לא חסד, ואין זה תיקון מידות אלא קלקול.

זאת ועוד שחשוב מאוד שאדם לא ירמוס את הצרכים של בני משפחתו הם זקוקים לו ועל אף שבאופן טבעי הוא מתחבר לעזור לאחרים, עליו לתקן זאת על ידי שיפנים בלבו, שאפילו שהחסד שעושה בתוך ביתו שאף אחד לא מוחה לו כפיים ואין תוספת כבוד, אבל זה חסד אמיתי, גם בני המשפחה הם לא פחות מבן אדם זר, וזה חסד לעזור להם, זאת ועוד שאפילו הם הרבה יותר ממנו, הקב"ה הפקיד אותם בידיו, וחובה עלינו לדאוג להם ראשונים, דהיינו אותו מניע חזק שבתוכנו לעשות חסד נכוון אותו לחסד עם בני משפחתנו על יד שנפנים שהם קודמים לחסד אמיתי בלי כבוד.

דירה למכירה

בוקר אחד, במגדל הזכוכית של אחת מחברות עורכי הדין הגדולות בארצות-הברית, נכנס ג'ק למשרד והבחין בחברו דניאל יושב בכסאו עם כתפיים נפולות ומבט ריק בעיניים. זו הפעם הראשונה שהוא ראה את מי שהיה "החיל המצטיין של המשרד" נראה מובס.

ג'ק ניגש אליו, הניח יד על כתפו ושאל: "מה קרה חבר?"

דניאל נאנח עמוקות, הרים את עיניו האדומות ואמר בקול שבור: "הרגע חזרתי מפגישה עם יו"ר ועדת השותפים". כעת הוא כבר הבין הכל...

הנוהל בחברה קבע, שכעבור עשור בו עורך הדין מוכיח את עצמו בעבודה אינטנסיבית ופרואקטיבית, הוא יכול להשיג את הזדמנות חייו: לקבל הצעה להיות שותף בחברה.

"תשע שנים", התשק דניאל, "תשע שנים, בהן כל שנה עבדתי כשלושת אלפים שעות של עבודה סזיפית. אתה יודע מה זה אומר? לילות לבנים, אין משפחה, אין חופשים, אין חיים. כלום! רק עבודה ועבודה כל היום".

דניאל התייפח, וג'ק הגיש לו כוס מים וצרור ממחטות.

"כל פעם המנהלים נתנו לי קומפלימנטים", המשיך דניאל בקול חנוק, "הם היו מפרגנים על המקצועיות שלי, על המסירות שלי. ועכשיו שהגיעה ההזדמנות שלי לשותפות בחברה, היו"ר מחייך ואומר לי בפגישה: השותפים נפגשו, ו... אתה לא מתאים, אז שיהיה בהצלחה - ותזוהר מהמדרגה כשאתה יוצא מהמשרד..."

דניאל חבט בשולחן בזעם ופרץ בבכי חסר מעצורים.

ג'ק התיישב לידו, הניח יד על כתפו והמתין שהוא ירגע.

"אתה יודע מה למדתי בעשור שלי בחברה?", אמר ג'ק, "המחמאה היא תמריץ זול שהמנהל משתמש בו כדי להניע את העובדים, ולכן כאשר המנהל מחמיא על עבודתך - אין זה מעיד בהכרח על כוונתו לקדם אותך בעתיד. לעומת זאת, כאשר המנהל משקיע מזמנו כדי לשבת איתך, להעיר לך, לדייק אותך, להטיל עליך משימות מורכבות - זוהי עדות לכך שהוא סומך עליך, ולכן הוא מכשיר אותך לשלב הבא באמצעות הניסיון שאתה רוכש בעמידה במשימותיו".

"הדרך לשותפות עוברת דרך כאב", מלמל דניאל לעצמו בהבנה, "דרך נחישות, מסירות ועבודה מאומצת".

דניאל פשט את מקטרנו והחל בעבודתו.

למחרת נקרא דניאל לפגישה עם ועדת השותפים והתבשר כי זכה בהצעה להיות שותף בחברה הגדולה.

מסתבר, שסירוב השותפים לקבלו כשותף היה תרגיל לבחור את מסירותו לעבודה וחיבורו לתפקיד, וכאשר ראו שהוא דוחה את האכזבה וממשיך בעבודה, הבינו שהוא מתאים להיות שותף.

וככה זה בחיים. מי שאוהב אותך - הוא זה שמעז להעמיד אותך מול השגיאות שלך ומנחה אותך כיצד לתקן אותן ולהתפתח!

וזה מה שעשה לנו הקב"ה בתורתו הקדושה.

התורה, דרך קיום מצוותיה, מפתחת את יכולותינו הקוגניטיביות - לחשוב נכון, להבין ולהבחין בין טוב לרע; מחזקת את עוצמתנו הנפשית - כח הרצון וההתמודדות מול אתגרים, ודרך העשייה היומיומית אנחנו מעצבים את אישיותנו, והופכים לא רק לאנשים טובים יותר, אלא גם לחזקים יותר, למודעים יותר ולמוכשרים יותר להתמודד עם נסיונות החיים ולבחור נכון.

I'm not here to help — I'm here to sell.

בסיעתא דשמיא לפני מספר שבועות טסתי לתפילה בציון הקדוש של צדיק הנתינה, רבי ישעיה בן רבי משה מקרעסטיר זצוק"ל - צדיק שעסק כל חייו בחשיבה ונתינה לאחרים.

בדרך לציון עצרנו בכדי לקנות דבר-מה באחת החנויות בעיר הבירה של הונגריה, בודפשט. לאחר דקות ארוכות של חיפושים אחר החנות המבוקשת, פנינו בבקשת עזרה אל אחד המוכרים שעמד מאחורי הדלפק.

להפתעתי הגדולה, המוכר שלף שלט שהיה מונח מתחת לדוכן, ובו כתוב באותיות קידוש לבנה:

I'm not here to help — I'm here to sell.

{אני לא כאן בשביל לעזור, אני כאן בשביל למכור.}

הסיבה שהוא מחזיק ברשותו שלט מוזר שכזה מפני שהוא נמצא במיקום מרכזי, בו מטיילים מאות תיירים, שלעתים רואים בו את האדם הנכון והמתאים להיעזר בו.

אותו מוכר לא אהב את התפקיד שנכפה עליו, ולכן הכין שלט מוכן ומסודר - כדי שלא יאלץ אפילו לומר זאת במילים. בכל פעם שהיה מוקבל פנייה לעזרה, הוא פשוט שלף את השלט, שמספר בדיוק בשביל מה הוא נמצא כאן - ובעיקר בשביל מה לא.

לאחר מספר שעות הגענו לציונו הקדוש של הצדיק, ובו שמעתי סיפור מרתק, הממוחש עד כמה דמותו של ר' ישעיה הייתה מיוחדת.

באחד מן הימים פנה הצדיק בבקשה לסנדלר של העיירה להכין לו נעליים חדשות. לאחר מספר ימים הגיע הצדיק לקחת את הנעליים, ובדרך חזר אל ביתו נתקל באדם עני ומסכן, ההולך יחף עקב מצבו הכלכלי.

מיד הוריד ר' ישעיה את נעליו החדשות ומסרם לאותו עני. לאחר מכן פנה בדרכו חזרה אל הסנדלר לרכוש זוג נעליים נוספות. אך גם כשאלו היו מוכנות - פגש הצדיק בעני נוסף, ומסר גם לו את הנעליים שכעת קיבל.

כך חזר הסיפור על עצמו שוב ושוב, ורק לאחר מספר רב של פעמים, כאשר ר' ישעיה הגיע לביתו ללא מפגש עם עני הזקוק לנעליים - הסכים הצדיק סוף סוף להתחדש בזוג נעליים חדשות.

קוראים נכבדים:

רצף המקרים גרם לי למחשבה עמוקה ולהבנה ברורה: מה בינינו לביןם? מהו לב יהודי רחמן, וממה עשוי לב ערל אשר כל כולו עסוק בצרכיו האישיים ובסכום המכירות שלו...

צדיק הנתינה, ר' ישעיה, כאילו החזיק בידו גם הוא שלט קבוע - אך עליו היה כתוב:

"אני לא כאן בשביל למכור - אני כאן בשביל לעזור".

כל אחד ואחת מאיתנו יכולים להיות כך. לפקוח עיניים, לנסות לאתר מי זקוק לעזרתנו ועם מי נוכל להיטיב.

ישנם כאלה שטועים ומחכים ליום שבו יהפכו לעשירים גדולים בכדי להיות אנשי חסד, אך האמת היא שכל אחד יכול וצריך להתבונן במתנות המיוחדות שבאור עולם העניק לו - ודרך להתאמץ במחשבה כיצד אפשר להביא תועלת ליהודים נוספים.

שבת שלום ומבורך

הלימוד היומי

5 דקות של לימוד יומי מלא בהשראה
ליום מוצלח מאת הרב יגאל כהן לגברים ולנשים

הזמינו עכשיו
לכל חודש הביתה
03-8000-770

יגל לנוער

חיזוק לנוער

הרב דוד פריוף ראש "מרכז התחברות" ר"ג

באיזה ספר הצטייד יוסף הצדיק?

לפני כמה שנים היה בחור, שהחל תהליך של חזרה בתשובה ונכנס לשיבה לחזורים בתשובה בירושלים. לאחר כמה חודשים בהם התעלה בתורה ויראת שמים, החלו לחרסם בלבו הרהורי חרטה על כל המהלך של החזרה בתשובה והכניסה לשיבה, וזאת מכיון שאזלו המזומנים מכיסו ולא היתה לו האפשרות לקנות אפילו מצרכים בסיסיים, וזאת חוץ מהחובות שרצו על צווארו (אגב, זו אחת מהסיבות שלא כדאי לחזור בתשובה להיכנס לשיבה כשיש לו חובות, וכמובן כל מקרה לגופו).

לילה אחד, פחו עליו יצרו ויצא מהשיבה עם ציוד לפריצת דירה, ובחסות החשיכה פרץ לאחת מדירות היוקרה שבשכונת הישיבה,

גנב משם סכום גדול, וחזר לשיבה...

לאחר תקופה קצרה הוא התעשת והכה על חטא, אך לא היתה לו האפשרות להשיב את הגניבה ולכן רשם בתאי הזיכרון שלו, שביום מן הימים, הוא צריך להחזיר את הסכום הגנוב

לאותה משפחה וכך השקיע בלימודי הישיבה יום ולילה ונהפך להיות בן תורה אמיתי, המקפיד על קלה כבחמורה, ובישיבתו כבר כינוהו גברא רבה...

יום אחד ראש הישיבה קרא לו לחדרו ושאל האם הוא מכיר את המשפחה מהקומה הראשונה אשר בסוף הרחוב, משהבין הבחור שהרב מתכוון למשפחה ממנה הוא גנב את הכסף, נתכרכמו פניו ונראו כשולי קדירה, זיעה קרה כיסתה את פניו ובלבו אמר: "סוף גנב לתליה, כל ההשקעה שלי יורדת ברגעים אלו לטמיון, בגלל מעשה אומלל וטיפשי שעשיתי בתחילת דרכי..." אבל ראש הישיבה לא קרא את מחשבותיו, והמשיך לומר: הם התקשרו אלי! - הבחור כמעט התעלף... אך לאחר כמה שניות חזרה אליו רוחו כששמע שראש הישיבה רוצה בסך הכל לעדכן אותו שאותה משפחה ביררו עליו ורוצים אותו ל-'חתן' עבור ביתם...

הבחור חשש שמא זוהי מתיחה מתוחכמת, אך החליט ללכת על כל הקופה ונפגש עם העלמה העשירה בדרך ליום המאושר בחייו, יום החופה! לאחר כמה שנות נישואין בטוב ובנעימים, אמר אותו חתן תלמיד חכם: הסכום שגנבתי נגד רצון ה' נגזר כבר שיהיה שלי עוד מתחילת בריאתי, אך באיוולתי ומקוצר שכלי, בחרתי לקחת את המגיע לי בין כך ובין כך באיסור, ואם הייתי ממתין עוד קמעה, העושר שנגזר עליי, היה מגיע בהיתר בנחת ובשמחה... (סיפור זה קראתי לפני הרבה שנים ואינני זוכר את המקור, אשמח להתעדכן!)

בפרשתנו הנפלאה, התורה מגלה לנו את היסוד

הזה, בהנהגתו הקסומה של יוסף הצדיק, כאשר כל הפרשה, עוסקת ביוסף (חוץ מהפרשה של יהודה ותמר) - והנה לכל אורך הפרשה, על אף הפורענויות והטרדיות, יוסף לא מדבר מילה! כשאביו שלח אותו לחפש את אחיו, שתק! כשהאחים תפסוהו והשליכוהו לבור, שתק! כשמכרוהו לישמעאלים, שתק! כשהורד למצרים, שתק! כשהשליכוהו לבית האסורים על דבר אשת פוטיפר, שתק! הוא בעצם החזיק מעמד לכל אורך הדרך, ורק בסוף כשפטר את החלומות לשרים האסורים, הוא מעד (לפי דרגתו) בהשתדלות מיותרת כדי לצאת מבית האסורים (אם זכרתי והזכרתי) ובאותה שנייה נענש על כך...

אנו בניו ותלמידיו של יוסף הצדיק, צריכים ללמוד כיצד עוברים מסע כל כך מפרך, רצוף מכשולים ובלבולים, שנראה שכל העולם נגדנו ואין לנו סיכוי לצאת מזה בחיים, עדיין הכל צריך להתנהל על מי מנוחות ובשלוות עולמים, מכיון שההשתדלות והמאמצים אינם מועילים, כי הכל נעשה בגזירת האלוקים, ורק על ידי בטחון עצום ורצוף בה' אפשר להתנהל וללכת בדרכו של יוסף הצדיק ולא לפחד או לחשוש משום דבר שבעולם, מכיון שהכל כבר קבוע וידוע לפניו יתברך והכל לטובה!

ואיך אפשר ללא קינוח... מספרים על הבריסקער-רב, שקיבל בנדוניה כמה בתים בוורשא, שְׂשׁוּיִם נאמד בהון עתק. והנה קרה, שנוכל אחד רימה אותו בכך שהוא ישיג לו שוכרים לדירותיו. ובדרך עקלקלה הצליח לנשל אותו מכל הנדוניה, ולא נשאר לו ממנה מאומה. נטל הבריסקער-רב את ספר 'חובת הלבבות' והחל ללמוד מתוכו את 'שער הבטחון'. הוא למד אותו פעם, פעמים, שלוש, ולאחר מכן אמר: "עד עכשיו חשבתי שאיזהו עשיר? - זה שיש לו כמה בתים בוורשא! היום אני יודע שאיזהו עשיר? - זה שיודע בעל פה את 'שער הביטחון' ב'חובות הלבבות'!"...

יה"ר שנזכה!

שבת שלום ומבורך

להיות תלמיד של אהרן

שבת שלום ומבורך אחים אהובים!

בפרקי אבות (פרק א, משנה י"ב) נאמר:

"הלל אומר: הוי מתלמידי של אהרן - אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה."

השבת נלמד מאהרן הכהן מהי ענווה אמיתית ואהבת הזולת.

אהרן, שהיה הכהן הגדול, אדם גדול וקדוש עד שנשא על לבו את אבני החושן - בחר שלא להתחרות במשה רבנו, אחיו, ולא טען שמגיע לו להיות המנהיג.

הוא שמח באמת בהצלחת אחיו, עזר לו, עודד

הרב יהונתן פרטוש רב בישיבת "יגל ליבי" וראש מדרשיית ענפים ב"ב

אותו, ולא הרגיש פחות או מקופח - כי הוא ידע: זה רצון ה'.

וכך מלמדת אותנו המשנה: אל תהיה עסוק במקום שלך, אלא בשליחות שלך.

תהיה זה שאוהב אנשים באמת, שרוצה לקרב אותם ולא לשפוט אותם.

גם אם נדמה לך שאתה "ראוי" ליותר, אם בורא עולם שם אותך בתפקיד אחר - תן בו את כל הלב.

בואו ונגסה כמה שיותר לדבוק במידותיו ולהיות תלמידים של אהרן.

שבת שלום ומלאה באור ואחדות!

המחשקה

ספק 37 תקציר:

אלי, סכולי וזובי נלכדים על ידי הפרופסור. הם מנסים לאלץ את הקופים בעזרת בוסנים וסולחים את רובי בפרסום של דף לרגל בטטה, הפרופסור מתכננת את הכובוט כך שיקליט את הילדים וסולח אותם בחזרה. במוחו של גדי נמצא טבב טנארה חסר פספסות.

תראה, אלי, אנחנו צריכים להגיע לחדר הזה. בין הבקבוקים כאן נדאי גם יש חפץ ממדים מתכות.

נכון, הוא גדול. אבל בעזרת ה' הכל יהיה פשוט יותר כשנכיר אותו.

ואם המקום הזה הרבה יותר גדול ממה שחשבנו?

כן, ה' גדול יותר!

אנחנו נחפר תעלה, נמים את עמוד התור של מתקן המטוסים בלונה פארק, שנמצא בדיוק מעל השטח שהקצה לנו הפרופסור, ומשם - החוצה!

למה? כי הם לא מבינים עניין!

אחרי הקופים הללו טפשים להפליא!

ששש, שקט! למה אתה אומר ככה על התלמידים שלי?

אבל איך, למען ה' נחדר אל החדר?

יש לנו את הקופים, שרולי, וגם את רובי. ופרק תהלים באמת נחשו עכשיו!

הי, מוקי, מי בא א-ליו?

איזה קוף!

רובי, צא לדירה!

אני חושב שבסוף יום-יומים נוכל לצאת אתם למשימה בינתיים, נשלח את רובי להביא לנו תמונות נוספות וברורות.

רובי, צא לדירה!

תזכירי לי במה את עובדת... "מזכירה"

"היום שרפתי 2000 קלוריות. זו הפעם האחרונה שאני משאיר עוגיות בתנור והולך לנמנם"

למה המראה מתביישת? כי כולם מסתכלים עליה כל הזמן!

הילד/ה הזוכה

יהודה רוימי ממעלה אדומים

היכן נכתב התלמוד?

תשובה מבראשית

למרגה המשרה ולשלום אין קץ ספר ישעיהו

נראה אותך

יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס anafeamalon@gmail.com

שבת שלום ילדים מתוקים וחביבים

היום אנו רוצים ללמוד איתכם על דבר מאוד חשוב.

בכל יום ויום אנו רוצים נפגשים עם זה ולא שמים לב לכך.

ליבי: בכל יום אנו הולכים כמה פעמים לשירותים, ואני בטוחה שכולם יודעים את ברכת 'אשר יצר' בעל-פה, אבל לפעמים אנו שוכחים או לא זוכרים אם ברכנו.

ושאלתי את יגל - עד כמה זמן אפשר לברך את הברכה החשובה ברכת 'אשר יצר'?

יגל: איזו שאלה מצויינת שאלת ליבי, והיא שאלה כל-כך חשובה כי היא שייכת גם לילדים קטנים וגם לגדולים.

והתשובה - כמובן שהכי טוב לברך מיד אחרי ששטפנו ידיים,

אבל אפשר לברך עד 72 דקות.

כל הכבוד ילדים תמשיכו לעשות נחת רוח לה' יתברך, ותקפידו לברך בכוונה ובהבנה וכך אנו מודים לה' שהכל תקין ובריא בגוף שלנו...

נראה בשבוע הבא בעז"ה
מחכים לכם

ילדים יקרים, ה' מצפה שנשמח בחלק שלנו ובטוב של האחר. במקום לקנא, כדאי לשמוח עם החבר שהצליח. במקום להתעצבן, כדאי לעבוד על עצמנו. וגם כשקורים לנו דברים קשים - להאמין שה' איתנו ושהכל לטובה.

זכרו, כל אחד מיוחד בדרך שלו. אין צורך להיות כמו מישהו אחר - תהיו הכי טובים שאתם יכולים להיות! שבת שלום ומבורך.

פרשת שבוע וארץ

פרשת וישב

בפרשת וישב אנחנו לומדים על יוסף ואחיו. יעקב אבינו אהב את יוסף יותר מכל אחיו, וקנה לו כתונת פסים מיוחדת - בגד צבעוני ויפה שאף אח אחר לא קיבל.

מה קרה אחר כך? האחים התחילו לקנא ביוסף. הם ראו שאבא נותן לו יותר תשומת לב, יותר אהבה, ומתנה מיוחדת. הקנאה הזאת גדלה וגדלה, עד שהאחים עשו דבר נורא - הם מכרו את יוסף לעבדות!

אבל רגע, בואו נחשוב, האם זאת באמת היתה אשמתו של יוסף? הוא לא ביקש להיות האהוב ביותר. הוא לא ביקש את הכתונת המיוחדת. אז למה האחים כעסו עליו?

הקנאה היא תכונה מסוכנת מאוד. כשאנחנו מקנאים במישהו אחר - בחבר שיש לו משחק יותר טוב, בתלמיד שמקבל ציונים גבוהים יותר, או באח שמקבל יותר תשומת לב - אנחנו מפסידים את השמחה שלנו. ולא רק זה - הקנאה יכולה לגרום לנו לעשות דברים רעים.

יוסף הצדיק לא נתן לקושי לשבור אותו. למרות שנמכר לעבדות, הוא המשיך להיות אדם טוב, לעבוד קשה ולשמור על האמונה בה'.

מצאו 10 הצאים

תן להם אור לחנוכה

ותקבל אור לכל השנה

בתרומה קטנה תזכו להיות שותפים במצווה
ולסייע לנו לחלק ערכות מהודרות לאברכים
עמלי תורה שיזכו להדליק את נרות החנוכה
עם שמן זית טהור.

האור שידלק בזכותך - יאיר לך את שנתך!

תרומה 180 ₪ | 03-8000-770
בסה"כ

מרכז תינוקות
מטרנות ומוצרים
חיוניים לתינוקות

סמינר קירוב
שבתות חיזוק
לקרוב רחוקים

המסעדה
סיוע בארוחות
לנזקקים

**24 שעות
קו הלכה**
ושיעורים בטלפון

180 אברכים
לימוד תורה בכולל

שידורים חיים
לזיכוי הרבים בכל
רשתות המדיה

"יגל ליבי"
ישיבה לבעלי
תשובה

מחסן החסד
חלוקת סלי מזון

מדרשיות לנוער
מסגרות חיזוק

ביחד מאירים את העולם

רוצים להיות שותפים? חייגו <<<

03-8000-770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

עורך לשוני: אביתר הלל | הפצה: ישראל בדרה | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו > 03-8000770

להצלחת
שמואל בן פנינה

לעילוי נשמת
עזיזה בת שמחה נעמן

לעילוי נשמת
עפיה בת יוסף ורבקה הלל

לעילוי נשמת
אסתר בת חנום ועזריה

נר תמיד
לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל
ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה